

Globalizarea și dilema identitară

Alina-Petronela NEGREA

Academia de Studii Economice, București

Rezumat. *Lucrarea debutează cu trecerea în revistă a unor noțiuni teoretice cuprinzând o delimitare conceptuală a termenului de „globalizare economică” din perspectiva mai multor teoreticieni, principalele sale caracteristici, dimensiunile procesului și vectorii care impulsionează și favorizează extinderea acestuia. Procesul este unul amplu, complex și greu de controlat, ce prezintă deopotrivă avantaje și dezavantaje, incluse vrând-nevrând în „valul” acesta al mondializării. Fenomenul de globalizare a activității economice este studiat cu ajutorul unor indicatori ai globalizării economiei precum: volumul ISD, dimensiunea financiară, rolul actorilor economici transnaționali în economia globală, raportul dintre creșterea comerțului internațional și creșterea producțiilor naționale, internaționalizarea piețelor financiare. Sunt analizate de asemenea structura sistemului economiei mondiale în condițiile globalizării și problemele globale ale economiei mondiale actuale.*

Subiectul spinos al influenței pe care o are globalizarea asupra identităților naționale din perspectivă economică este văzut prin ochii României, analizând implicațiile economice ale globalizării pentru România, cât de mult a fost afectată identitatea firmelor românești, care sunt în prezent multinaționalele românești și ce provocări și oportunități a adus globalizarea țării despre care în perioada interbelică se scria cu invidie că are „petrol și grâu”.

Globalizarea și dilema identitară

69

Globalizarea este „cuvântul cel mai des folosit și abuzat, cel mai rar definit și probabil cel mai neînțeles, nebulos și spectaculos din punct de vedere politic al ultimilor și viitorilor ani” (Beck, 2003, p. 37). Subiectul naște dispute, reacții pasionale, temeri și suspiciuni, este invocat drept cauză pentru multe din evenimentele și transformările lumii contemporane și este „boala” de care se spune că suferă acest secol. Păcatul cel mai grav de care este acuzată globalizarea este cel al nivelării specificului țărilor, fie el economic, cultural sau religios. Percepția generală asupra fenomenului este aceea că favorizează uniformizarea, omogenizarea, occidentalizarea sau americanizarea culturilor, existând însă și în acest domeniu, ca în toate subiectele ce țin de acest proces, păreri contradictorii susținute fiecare de argumente mai mult sau mai puțin viabile.

Dependențele și mai nou interdependențele economice nu sunt un lucru nou, însă modul lor spectaculos de a evolua înregistrat în ultimii ani a transformat cuvântul globalizare într-un leitmotiv pentru specialiștii preocupați de subiect, dar și pentru opinia publică.

Anthony Giddens descrie globalizarea ca fiind „nu nouă, dar revoluționară” și demonstrează că este un proces multifacțat, cu aspecte diferite ce, adesea, sunt contradictorii. Autorul prezintă o viziune contrastantă care percepe globalizarea din zilele noastre drept un al doilea val al procesului, ce nu are precedent din punct de vedere al caracteristicilor și al numărului de state implicate.

Globalizarea este văzută de mulți dintre specialiști ca fiind un fenomen eminent economic, implicând o interacțiune economică în creștere a statelor sau o integrare a sistemelor economice naționale, prin sporirea activităților de comerț internațional, a fluxului de capital și investiții. Sugestivă din acest punct de vedere este **definiția dată de George Soros: „globalizarea reprezintă dezvoltarea piețelor financiare globale, creșterea corporațiilor transnaționale și dominația lor crescândă asupra economiilor naționale”** (Soros, 2002, p. 23).